

Žalitelj smatra da je Opći sud počinio bitnu povredu pomi-
ješavši tužbene razloge i argumente koji su istaknuti u prilog
samih tužbenih razloga. Takva je povreda dovela do nedo-
puštenosti dijela razloga koje je istaknuo žalitelj.

2. Drugi žalbeni razlog. Povreda pravâ obrane.

Žalitelj smatra da su druge stranke postupka bile ovlaštene,
prije donošenja odluke, iznositi argumente u svoju obranu u
odnosu na okolnosti o kojima Mamoli nije bio obaviješten.
Opći sud nije pravilno procijenio taj aspekt.

3. Treći žalbeni razlog. Povreda načela zakonitosti prilikom donošenja Obavijesti o programu oslobađanja odnosno smanjenja kazni, u smislu povreda zajedničke primjene članaka 101. do 105. UFEU-a, kao i članka 23. Uredbe Vijeća br. 1/2003 (1).

Cijeli je postupak pokrenut i temelji se na Obavijestima
Komisije kojima je uspostavljen tzv. Program oslobađanja
odnosno smanjenja kazni. Žalitelj smatra da Komisija, bez
neke propisa europskog zakonodavca, nema nikakvu ovlast
dodijeliti poduzećima djelomični ili potpuni imunitet i na
takvoj obavijesti temeljiti postupak koji se odnosi na tržišno
natjecanje i okončava se izricanjem velikih kazni. Opći sud
nije dao primjerene odgovore na žaliteljeve primjedbe i
propustio je u većoj mjeri raspraviti različita istaknuta
pravna pitanja.

4. Četvrti žalbeni razlog. Povreda članka 101. UFEU-a i članka 2. Uredbe br. 1/2003.

Žalitelj smatra da je Komisija počinila bitne povrede tijekom
istrage. Komisija nije uzela u obzir posebnosti talijanskog
tržišta (npr. strukturu, obilježja, ulogu veletrgovaca) i poisto-
vjetila je situaciju koja je prisutna na talijanskom tržištu onoj
prisutnoj na njemačkom tržištu. Takva je povreda utjecala
na zaključke Komisije u odnosu na postojanje kartela na
talijanskom tržištu u pogledu utvrđivanja cijena. Također,
Komisija se, zbog navedenih povreda, nije oslobodila tereta
dokazivanja koji leži na njoj. Značaj uloge Ideal Standarda
na talijanskom tržištu uopće nije razmatran. Opći je sud
potpuno zanemario primjedbe i argumente žalitelja.

5. Peti žalbeni razlog. Povreda načela razmjernosti, jednakog postupanja i individualizacije kazne prilikom izricanja novčane kazne žalitelju Mamoliju i prilikom utvrđivanja njegovog iznosa.

Izrekavši žalitelju najvišu kaznu, Komisija je povrijedila
navedena načela. Komisija nije pravilno ocijenila stvarno
ponašanje žalitelja, s obzirom na to da je o težini povrede
odlučila bez da je u obzir uzela ponašanje Mamolija i stvarni
utjecaj njegova ponašanja u okviru predmetne povrede.
Komisija je također počinila povredu tako što Mamoliju

nije priznala niti jednu olakotnu okolnost. Iako je Opći
sud prihvatio neke prigovore Mamolija u vezi s povredama
koje je Komisija počinila prilikom utvrđivanja novčane
kazne, ipak je nije odlučio umanjiti.

6. Šesti žalbeni razlog. Povreda članka 23. Uredbe br. 1/2003 u vezi s točkom 35. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazne koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (2006/C210/02).

Žalitelj smatra da je Komisija, iako je utvrdila da se Mamoli
nalazi u stvarno teškoj ekonomskoj situaciji koja utječe na
platežnu sposobnost poduzeća, donijela odluku koja nije
prikladna za postizanje cilja navedenog u preambuli. Opći
sud nije ocijenio argumente koje je iznio Mamoli.

7. Sedmi žalbeni razlog. Povreda postupovnih pravila.

Opći je sud nezakonito odbio Mamolijeve zahtjeve za izvo-
đenje dokaza.

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi
pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82.
Ugovora o EZ-u (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom
jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

**Žalba koju je 25. studenoga 2013. podnio Issam Anboubu
protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) donesene
13. rujna 2013. u predmetu T-592/11, Anboubu protiv
Vijeća**

(Predmet C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Issam Anboubu (zastupnici: J.-M. Salva et M.-A. Bastin,
odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

— utvrditi i presuditi:

— da se ukida presuda Općeg suda Europske unije
T-592/11 (šesto vijeće) od 13. rujna 2013., Issam
Anboubu protiv Vijeća Europske unije;

- da je nezakonita odluka o upisivanju žalitelja na popis osoba i tijela obuhvaćenih gospodarskim sankcijama;
- da se poništavaju odluke i uredbe pobijani u predmetu T-592/11;
- da se nalaže Vijeću snošenje troškova pred dvije instance.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj se poziva na dva žalbena razloga.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio pravo smatrajući da je Vijeće, u nemogućnosti davanja dokaza o podršci žalitelja sirijskom režimu, pravilno pretpostavilo o davanju podrške upravitelja glavnih poduzeća Sirije sirijskom režimu. Prvi dio žalbenog razloga proizlazi iz nepostojanja pravne osnove za takvu pretpostavku. Naime, izrazito ozbiljan i ograničavajući karakter restriktivnih mjera ne dozvoljava njihovu primjenu na temelju pretpostavke protiv koje niti jedan regulatorni akt nije redovno predvidio pravni lijek. Drugi dio žalbenog razloga proizlazi iz neproporcionalnog karaktera te pretpostavke u odnosu na slijeđeni cilj, a osobito zbog njezinog iznimno općenitog karaktera. Treći dio žalbenog razloga proizlazi iz neoborivog karaktera te pretpostavke. Negativan dokaz o nepostojanju podrške režimu je materijalno nemoguće proizvesti, a davanje pozitivnog dokaza protivljenja režimu ne može se razumno smatrati kao jedino sredstvo utvrđivanja nepostojanja veze s režimom.

Kao drugo, žalitelj prigovara da je Opći sud odlučivao bez dokaza od strane Vijeća. Prvim dijelom drugog žalbenog razloga žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio pravo, s jedne strane, jer nije izvršio uobičajen nadzor pobijanih odluka, i s druge strane, donijevši odluku, a da mu Vijeće nije dostavilo dokaze. Drugim dijelom drugog žalbenog razloga žalitelj se žali da Opći sud u pobijanoj presudi nije sankcionirao očito kršenje načela kontradiktornosti i pravâ na obranu žalitelja. Opći sud je oslobodio Vijeće od davanja elemenata dokaza ili razloga koji bi opravdali uskraćivanje otkrivanja navedenih elemenata i priznao je da Vijeće može temeljiti svoju odluku samo na temelju pretpostavke protiv koje se međutim ne može redovno uložiti pravni lijek.

Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Total Marketing Services, pravni sljednik Total Raffinage Marketing-a, protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 13. rujna 2013. u predmetu T-566/08, Total Raffinage Marketing protiv Komisije

(Predmet C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Total Marketing Services, pravni sljednik Total Raffinage Marketing-a (zastupnici: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- ukinuti donesenu presudu jer Opći sud pogrešno nije uvažio prestanak sudjelovanja Total Marketing Services-a (u daljnjem tekstu: TMS) u povredi nakon 12. svibnja 2004.;
- ukinuti donesenu presudu jer Opći sud pogrešno nije uvažio neopravdanu razliku tretmana TMS-a i Repsola u vezi s trajanjem njihovog sudjelovanja u povredi;
- ukinuti donesenu presudu jer Opći sud pogrešno nije uvažio prekid sudjelovanja TMS-a u povredi između 26. svibnja 2000. i 27. lipnja 2001.;
- ukinuti donesenu presudu jer Opći sud nije odgovorio na tužbeni zahtjev koji se odnosi na odsutnost ispitivanja dokaza o konkurentskom djelovanju TMS-a na tržištu;
- konačno odlučiti sukladno članku 61. Statuta Suda i, s tog naslova, poništiti odluku u dijelu koji se odnosi na TMS i, u izvršavanju svoje neograničene nadležnosti, smanjiti kaznu dosuđenu TMS-u;
- u slučaju da Sud ne odluči konačno u ovom predmetu, odlučiti naknadno o troškovima i vratiti predmet Općem sudu na ponovno suđenje, sukladno presudi Suda;
- konačno, sukladno članku [184.] Poslovnika, naložiti Komisiji snošenje troškova kako pred Općim sudom tako i pred Sudom.